

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **A. K.**, narozený dne X
t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty,
Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,
Inspektorát cizinecké policie na ML Praha - Ruzyně**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2024, č. j. CPR-34479-48/ČJ-2024-930504

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze dne 11. 10. 2024 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

cizinecké policie, Inspektorát cizinecké policie na ML Praha - Ruzyně (dále jen „žalovaný“), jímž bylo podle ust. § 124b odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o zajištění žalobce za účelem vycestování, přičemž doba zajištění byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné, nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, odůvodnění je pouze obecné, žalovaný se nezabýval proporционаlitou zásahu do osobní svobody žalobce, rozhodnutí je vnitřně rozporné, šablonovité, nebyla dostatečně odůvodněna délka zajištění, která je též nepřiměřená. Rozhodnutí je založeno na nepravdivých a neúplných tvrzeních, které jsou v rozporu se skutečným stavem věci a s obsahem správního spisu.
3. Není reflektována otázka zranitelnosti žalobce, byly porušeny články 3, 5 a 8 Úmluvy o ochraně základních práv a svobod a čl. 3 návratové směrnice, při rozhodování o zajištění je nutné posoudit, zda se nejedná o zranitelnou osobu, a to na základě informací, které má žalovaný k dispozici, k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 18. 8. 2022 č.j. 1 Azs 218/2021-71. Žalobce opakovaně vypověděl, že trpí žloutenkou typu C, tuberkulózou a syfilisem, musí brát léky, žalovaný se však touto otázkou vůbec nezabýval, i když byl povinen se otázkou zranitelnosti zajišťované osoby zabývat z úřední povinnosti, a to zejména pokud měl relevantní informace (k tomu viz rozsudek NSS ze dne 21. 5. 2020 č.j. 7 Azs 417/2019-60, bod 25). To činí napadené rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné. K důkazu navrhl lékařskou zprávu ze dne 2. 1. 2024 a zdravotnickou dokumentaci vedenou v ZZC Vyšní Lhoty.
4. Nebyla dostatečně odůvodněna nemožnost uložení zvláštních opatření a nezbytnost zajištění, samotná obava, že žalobce bude mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, nemůže být jediným důvodem pro zajištění, k tomu viz usnesení NSS č.j. 5 Azs 20/2016-38. Žalovaný nedostatečně zhodnotil možnost jejich uložení, ignoroval většinu žalobcem uváděných skutečností, jeho odůvodnění je naprosto obecné, z velké části pouze odkazuje na žalobcovu domnělou nebezpečnost a nedůvěryhodnost, aniž by tyto obavy byly blíže predestřeny a zdůvodněny. Žalovaný je přitom povinen vysvětlit, ze kterých konkrétních skutečností vyplývá obava, že se cizinec bude do budoucna chovat protiprávně, tedy jak konkrétně ohrožuje bezpečnost státu nebo veřejný pořádek, a na základě takto vyjádřených obav pak může učinit závěr, že je nezbytné přistoupit k zásahu do osobní svobody žalobce. Dle NSS ještě samotný nelegální vstup či pobyt na území ČR nezakládá nezbytnost zajištění cizince.
5. Ve věcech zajištění nelze připustit paušalizované rozhodování, kdy napadené rozhodnutí je toho příkladem, důvodem zajištění je zde pouze to, že se žalobce nacházel na území ČR nelegálně, žalobce však zde nepáchal žádnou trestnou ani jinou protiprávní činnost, není dostatečně prokázáno, že by žalobce povinnosti uložené rozhodnutím o správním vyhoštění nerespektoval.
6. Navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a zajištění žalobce ukončeno, rovněž požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

7. Žalovaný shrnul pobytovou historii žalobce, který v minulosti v České republice dvakrát žádal o mezinárodní ochranu, první žádost byla dne 20. 6. 2022 zamítnuta a řízení o druhé žádosti bylo dne 4. 8. 2022 zastaveno z důvodu zpětvzetí žádosti, žalobce byl dne 1. 7. 2024 transferován do České republiky v rámci tzv. dublinského systému z Francouzské republiky, prokázal se dokumentem laissez-passer vydaným za účelem transferu do České republiky, cestovním dokladem nedisponoval, dle provedených lustrací bylo žalobci v České republice vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 15. 5. 2023 č.j. KRPB-7821-88/ČJ-2022-050022-SV, nabytí právní moci dne 2. 6. 2023, s dobou zákazu vstupu pěti let, trestním příkazem ze dne 21. 1. 2022 č.j. 1T 7/2022 Okresního soudu v Hradci Králové byl žalobce odsouzen k trestu vyhoštění 3 roky, rozhodnutím ze dne 27. 5. 2021 č.j. KRPA-134225-12/ČJ-2021-000022-ZSV bylo žalobci uloženo správní vyhoštění s dobou zákazu vstupu tři roky. Dále bylo zjištěno, že žalobce má ve dvou případech zavedený aktivní návratový záznam v Schengenském informačním systému (SIS) dle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. 11. 2018 (dále jen „nařízení 2018/1860“), o využívání SIS při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, a to ze dne 15. 7. 2021, zadávající stát Česká republika, platnost do 12. 6. 2028, a další záznam ze dne 9. 12. 2020, zadávající stát Nizozemsko, platnost záznamu do 3. 8. 2024, dne 1. 7. 2024 bylo zjištěno, že žalobce nedisponuje žádným dokladem totožnosti, ani oprávněním k pobytu na území členských států EU.
8. Žalobce do protokolu o podání vysvětlení dne 1. 7. 2024 mj. uvedl, že se cítí dobře, je zcela zdravý, má žloutenku typu C a tuberkulózu, na které užívá léky, které mu předepsal lékař ve Francii, byly mu vystaveny dokumenty o jeho zdravotním stavu; tyto byly předány v rámci předání cizince a jsou součástí správního spisu. Žalobci byla na základě jeho žádosti provedena celková lékařská prohlídka a vystavena lékařská zpráva MUDr. D. z FN Bulovka, dle které je schopen pobytu v zachytném zařízení pro cizince, zpráva je rovněž součástí spisu. Dále žalobce sdělil, že na území ČR nemá žádné vazby, nedisponuje finančními prostředky, má pouze částku 12 EUR.
9. Z výše uvedeného je zřejmé, že podmínky zajištění dle ust. § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců byly naplněny. Žalobce byl proto zajištěn, následně dne 2. 7. 2024 podal v ČR žádost o mezinárodní ochranu, proto byl rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 9. 7. 2024 přezajištěn dle zákona o azylu, rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 1. 8. 2024 nebyla mezinárodní ochrana udělena, s nabytím právní moci dne 8. 8. 2024, žalobce podal dne 19. 8. 2024 žalobu s návrhem na odkladný účinek, Krajský soud v Ostravě rozhodnutím ze dne 12. 9. 2024 č.j. 20 Az 37/2024, s právní mocí dne 20. 9. 2024, odkladný účinek nepřiznal a řízení o mezinárodní ochraně tím bylo ukončeno. Následně bylo přistoupeno k zajištění žalobce dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, a to dne 26. 9. 2024.
10. Žalovaný shledal, že zvláštní opatření za účelem vycestování by bylo zjevně neúčinné, neboť žalobce nedisponuje žádným osobním ani cestovním dokladem, vědomě a úmyslně nerespektoval právní normy, z hlediska nelegální migrace představuje hrozbu pro ČR i ostatní členské státy, neskytá záruku, že bude spolupracovat s orgány policie, nemá na území ČR žádné vazby, částka 12 EUR nestačí na poskytnutí finanční záruky, není zaručeno, že vycestuje ze Schengenského prostoru.
11. Je známo, že existuje reálný předpoklad realizace vycestování v době trvání zajištění, kdy neexistuje překážka trvalejší povahy, která by bránila vycestování, domovská

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

země je pro žalobce bezpečnou a nic mu tam nehrozí. Žalobce již měl možnost dobrovolně opustit území Schengenského prostoru, avšak neučinil to, je dospělý, soběstačný, schopný se o sebe postarat.

12. Žalovaný při zajištění žalobce zvážil všechny okolnosti, včetně jeho zdravotního stavu, který na základě lékařské zprávy nebyl překážkou jeho zajištění, v zařízení je mu navíc dostupná náležitá zdravotní, psychologická i sociální péče v souladu s jeho anamnézou.
13. Byly splněny všechny podmínky pro zajištění, navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl ve lhůtě dle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, a to bez jednání dle téhož ustanovení, jelikož účastníci řízení projednání věci při ústním jednání nepožadovali a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
15. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V souladu s požadavky rozsudku Soudního dvora ze dne 8. 11. 2022, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, C-704/20 a C-39/21, soud z úřední povinnosti přezkoumal i podmínky zákonnosti zajištění žalobcem nenamítané. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Podle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie může zajistit na dobu nezbytně nutnou neoprávněně pobývajícího cizince staršího 15 let za účelem jeho vycestování, jestliže uplynula lhůta k dobrovolnému opuštění území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace uvedená v záznamu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. listopadu 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.*
17. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
18. Příslušná právní úprava ust. § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců vyžaduje k zajištění cizince současné splnění tří podmínek. Splnění první podmínky, tj. že uplynula lhůta k dobrovolnému opuštění území členských států EU a smluvních států uvedená v záznamu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860, je v projednávané věci doloženo obsahem správního spisu a vyplývá z napadeného rozhodnutí, dle evidence SIS má žalobce evidovaný aktivní návratový záznam č. 0016.02 0000008301786 0000 0001.01 ze dne 15. 7. 2021, platný do 12. 6. 2028, zadávající stát Česká republika. Žalobci bylo v České republice rozhodnutím ze dne 27. 5. 2021 č.j. KRPA-134225-12/ČJ-2021-000022-ZSV uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1, 4 zákona o pobytu cizinců a byla mu stanovena doba, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států EU tři roky, rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 6. 2021, žalobce byl veden od 8. 6. 2021 do 2. 7. 2024 v evidenci nežádoucích osob, dále byl žalobce pravomocně odsouzen trestním

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

příkazem ze dne 2. 1. 2022 č.j. 1T 7/2022 Okresního soudu v Hradci Králové k trestu vyhoštění tři roky, kdy měl opustit území ČR do tří dnů od 2. 1. 2022, žalobci bylo dále vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 15. 5. 2023 č.j. KRPH-7821-88/ČJ-2022-050022-SV, nabytí právní moci dne 2. 6. 2023, podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1, 3 a 9 zákona o pobytu cizinců a byla mu stanovena doba, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států EU pět let, s dobou vycestování do třiceti dnů od nabytí právní moci tj. do 2. 7. 2023. Žalobce měl rovněž návratový záznam v SIS ze dne 9. 12. 2020, č. 0011.02/0000010838609/0000/0001.01, zadávající stát Nizozemsko, platnost záznamu do 3. 8. 2024, žalobce má záznam v ENO platný od 8. 6. 2021 do 31. 12. 2999. Z toho je patrné, že žalobce měl opustit území členských států nejpozději do 2. 7. 2023, a to na dobu pěti let, což neučinil, dne 1. 7. 2024 byl předán do ČR v rámci dublinského systému z Francie, uplynula tedy lhůta k dobrovolnému opuštění území členských států EU a smluvních států. To žalobce nijak nepopíral.

19. Splněním druhé podmínky, tedy, že nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, se soud bude zabývat níže v tomto rozsudku. Třetí podmínka je naplněna, pokud žalobce pobývá na území členských států EU neoprávněně, tato podmínka byla rovněž v případě žalobce naplněna, neboť dle lustrací v informačních systémech žalobce nedisponuje žádným oprávněním k pobytu na území členských států EU, nedisponuje ani žádným dokladem totožnosti ani cestovním dokladem, je veden v evidenci nežádoucích osob.
20. V případě žalobce tak je podloženo obsahem správního spisu, že všechny podmínky pro zajištění dle § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců byly naplněny. Tedy důvodem zajištění nebyla pouze obava, že by žalobce nevycestoval. Žalobci bylo opakovaně uloženo návratové rozhodnutí, a to různými členskými státy, v ČR mu byl uložen též trest vyhoštění, žalobce však ve stanovené lhůtě do 2. 7. 2023 z území členských států EU nevycestoval, svévolně se pohybuje po členských státech EU.
21. Žalobce dále namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť se žalovaný nezabýval jeho zdravotním stavem a případnou zranitelností. Soud tuto námitku důvodnou neshledal. Žalovaný již v úředním záznamu ze dne 1. 7. 2024 č.j. CPR-34479-3/ČJ-2024-930504 sepsaným ohledně předání žalobce na letišti Praha Ruzyně konstatoval, že se žalobce léčí se žloutenkou typu C a tuberkulózou, byla mu zavolána záchranná služba, která prověřila jeho zdravotní stav, potvrdila tyto diagnózy a uvedla, že jde o užívání léků, které bere dle předpisu lékaře (viz č.l. 126 spisu). Součástí spisu je rovněž zdravotní dokumentace žalobce předaná z Francie (včetně zprávy ze dne 2. 1. 2024). Žalobce při podání vysvětlení dne 1. 7. 2024 uvedl, že se cítí zdravý a schopen výpovědi, trpí žloutenkou typu C a tuberkulózou, na což užívá léky, které mu předepsal lékař ve Francii, žádné další léky neužívá, v současné chvíli se cítí dobře. Žalovaný téhož dne 1. 7. 2024 zajistil lékařskou prohlídku za účelem zjištění, zda žalobce může být umístěn do zachytného zařízení pro cizince, dle lékařské zprávy ze dne 1. 7. 2024 MUDr. D. Š. z FN Bulovka je dle anamnézy TBC léčba ukončena v roce 2021, Hep C – léčba z Francie, ostatní nemoci neguje, je bez aktuálních obtíží, bere stanovenou medikaci, dle závěru lékaře je schopen pobytu v zachytném zařízení pro cizince, doporučena je konkrétní medikace a umístění do izolace (viz č.l. 170 spisu). Tento závěr je reflektován v žádosti žalovaného o umístění žalobce do zařízení pro zajištění cizinců ze dne 1. 7. 2024. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval obsah vysvětlení žalobce včetně toho, že trpí shora uvedenými nemocemi.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

22. Z výše uvedeného plyne, že žalovaný bezodkladně reagoval na sdělení, že žalobce se léčí se žloutenkou typu C a tuberkulózou, nechal mu zavolat záchrannou službu, poté zajistil i lékařskou prohlídku žalobce ve FN Bulovka, při které však nebyly shledány žádné překážky zajištění žalobce, kdy lékař stanovil určitá doporučení, které žalovaný respektoval. Žalovaný tak postupoval zcela v intencích požadavků na zjišťování zranitelnosti zajišťované osoby (k tomu viz rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2022, č.j. 1 Azs 218/2021-71 či ze dne 14. 11. 2017, č. j. 5 Azs 223/2017 - 27), posouzením lékaře však bylo již dne 1. 7. 2024 postaveno najisto, že jeho zdravotní stav nebrání zajištění žalobce. Žalovaný tedy zajistil zdravotní kontrolu žalobce jako potenciálně zranitelné osoby a teprve po zjištění, že jeho zdravotní stav zajištění nebrání, přistoupil k rozhodnutí o jeho zajištění. Žalovaný tedy nijak nepochybil, pokud se již v rozhodnutí o zajištění ze dne 26. 9. 2024 zdravotním stavem žalobce podrobněji nezabýval, neboť zdravotní stav, a tedy i potenciální zranitelnost žalobce, již byla před tím materiálně posouzena, nebyla shledána zranitelnost, ani překážky v zajištění, žalobce byl následně téměř tři měsíce zajištěn, nejprve dle zákona o pobytu cizinců a poté dle zákona o azylu, ze spisu pak nevyplývají žádné změny ohledně zdravotního stavu žalobce po 1. 7. 2024, nebylo tedy již důvodné, aby se žalovaný přímo v napadeném rozhodnutí opět zdravotním stavem žalobce zabýval. Soud k důkazu neprováděl lékařskou zprávu ze dne 2. 1. 2024 ve francouzštině přiloženou k žalobě, neboť je součástí správního spisu.
23. V žalobě žalobce tvrdil, že trpí onemocněním syfilis, nicméně, ve správním řízení nic takového neuváděl, ani z další dokumentace uvedené ve správním spise (včetně lékařské dokumentace) nevyplývá, že by takovým onemocněním trpěl, nemohlo se tudíž jednat o pochybení, pokud se žalovaný touto okolností v napadeném rozhodnutí nezabýval; žalovaný učinil vše potřebné ke zjištění zdravotního stavu žalobce, nic podobného zjištěno nebylo. Nelze vyloučit, že taková okolnost nastala po vydání rozhodnutí o zajištění žalobce, nicméně žalobce v žalobě netvrdí žádné další podrobnosti a nenamítá, že by dané onemocnění bránilo jeho zajištění. S ohledem na to si soud nevyžádal zdravotní dokumentaci ze zařízení pro zajištění cizinců, neboť pouhá skutečnost, že žalobce případně trpí určitým onemocněním, neznamená nemožnost zajištění žalobce. Žalobce pak žádné konkrétní problémy, které by mohly mít vliv na jeho zajištění, netvrdil. Soud též poukazuje na § 134 odst. 2 a 4 zákona o pobytu cizinců, dle kterého provozovatel zařízení zajistí lékařskou prohlídku zajištěného cizince, další nezbytná diagnostická a laboratorní vyšetření, případně může zajistit i psychologické služby. V zařízení pro zajištění cizinců je dostupný odborný zdravotnický personál, který žalobci může případně poskytnout pomoc s jeho zdravotními obtížemi či v případě mimořádné události.
24. K námitce ohledně neuložení zvláštních opatření za účelem vycestování uvádí soud následující.
25. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců jsou zvláštními opatřeními za účelem vycestování cizince z území: a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s

povoleným dlouhodobým nebo trvalým pobytem na území, c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.

26. Zvláštní opatření za účelem vycestování představují alternativní řešení s cílem minimalizace omezování osobní svobody v případě zajištění cizinců (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2011, č. j. 1 As 132/2011 - 51). Užití těchto mírnějších opatření předpokládá, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při jejich realizaci, bude schopen plnit povinnosti z toho plynoucí a že neexistuje důvodná obava, že by byl uložením zvláštního opatření ohrožen výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Možnost aplikace tohoto opatření nutně závisí také na důvodu zajištění. Základním pravidlem je, že uložení zvláštního opatření nesmí ohrozit výkon správního vyhoštění resp. vycestování cizince (§ 123b odst. 4 věta druhá zákona o pobytu cizinců; čl. 15 odst. 1 a bod 16 odůvodnění návratové směrnice vychází z dostatečné účinnosti mírnějších donucovacích opatření); toto ohrožení bude typově různé v typově odlišných případech důvodů zajištění. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že uložení zvláštního opatření nepostačuje, je povinen svůj závěr přezkoumatelným způsobem odůvodnit.
27. Podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016-38, bod 36, závisí možnost aplikace zvláštního opatření na typovém důvodu zajištění. Ani u důvodu zajištění podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců není vždy vyloučena možnost použití zvláštního opatření. Přestože „*v takovýchto případech bude volba zajištění pravidlem, i zde je nutno vždy zvážit osobní, majetkové a rodinné poměry cizince, charakter porušení povinností souvisejících s vyhošťovacím řízením, jeho dosavadní chování a respektování veřejnoprávních povinností stanovených ČR nebo jinými státy EU (včetně charakteru porušení těchto povinností ze strany cizince).*“ K tomu srov. též rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2022, č. j. 5 Azs 390/2020-35. Posouzení, zda správní orgán přistoupí k uložení zvláštního opatření, nezahrnuje pouze subjektivní postoj cizince, zda by byl schopen a ochoten se danému opatření podrobit, ale předpokládá objektivní hodnocení celkové situace správním orgánem, na kterém leží odpovědnost rozhodnout, zda uložené opatření splní svůj účel. Vedle toho, že správní orgán musí uvedenou úvahu učinit, musí ji také promítnout do odůvodnění svého rozhodnutí (srov. rozsudky ze dne 21. 3. 2012, č. j. 1 As 11/2012 - 74, ze dne 18. 10. 2012, č. j. 7 As 107/2012 - 40, nebo ze dne 7. 12. 2011, č. j. 1 As 132/2011 - 51). Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 12. 10. 2016, č. j. 10 Azs 102/2016-56, uložení mírnějšího opatření podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců je vázáno na předpoklad, že cizinec bude schopen plnit povinnosti z něj plynoucí (*subjektivní složka*), a zároveň neexistuje důvodná obava, že by uložením zvláštního opatření byl ohrožen výkon správního vyhoštění (*objektivní složka*); nesplnění jednoho nebo druhého předpokladu je samostatným důvodem pro závěr, že nepostačuje uložit zvláštní opatření za účelem vycestování.
28. K žalobním námitkám soud uvádí, že žalovaný se v rozhodnutí možností uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona o pobytu cizinců podrobně zabýval (na stranách 4 - 7 napadeného rozhodnutí), a to včetně jednotlivých alternativ dle písm. a) - d) předmětného ust. § 123b, při jejich hodnocení vyšel z konkrétních skutečností týkajících se situace žalobce, které zjistil ve správním řízení a při podání vysvětlení dne 1. 7. 2024. Přitom nevycházel pouze z toho, že žalobce se na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

území ČR nacházel nelegálně. V napadeném rozhodnutí žalovaný neopomenul, že žalobce se na území ČR i Evropské unie a smluvních států opakovaně vědomě dopouští porušování právních předpisů, na území ČR a EU se zdržuje vědomě neoprávněně, což nijak neřešil, k otázkám svého pobytu je lhostejný, nevycestoval ve stanovené lhůtě do 2. 7. 2023, místo toho odjel do Francie, svévolně se pohybuje po České republice a Schengenském prostoru přes aktivní záznam v SIS, neplní zákonem uložené povinnosti a tedy neskýtá záruku, že bude plnit povinnosti mu uložené správním orgánem, z opakovaného porušování právních předpisů dovodil nebezpečí, že by žalobce opětovně právní předpisy ČR nerespektoval, uložení zvláštních opatření by bylo zcela neúčelné. Žalovaný poukázal na to, že žalobce v ČR nemá žádnou adresu ani nahlášený pobyt, v ČR má pouze kamarády, což stálost pobytu nezaručuje, nemá zde žádný majetek ani žádné příbuzné či vazby, není schopen složit finanční záruku z důvodu nedostatku finančních prostředků, má pouze 12 EUR, k případnému místu pobytu jej nic neváže, je dospělý a schopný se o sebe postarat, jeho předešlé jednání neskýtá žádnou záruku, že bude plnit uložené povinnosti, neboť opakovaně porušoval právní předpisy, je zcela reálné, že se bude vyhýbat správnímu orgánu. Nectí zákony ČR ani Evropské unie, na území Schengenského prostoru se zdržuje neoprávněně, jeho dobrovolné vycestování nelze očekávat. Za těchto okolností žalovaný shledal, že žalobce neskýtá záruku, že bude plnit povinnosti mu uložené správním orgánem (tedy ani případně mu uložené zvláštní opatření za účelem vycestování). Soud se s tímto hodnocením ztotožňuje. Soud má za to, že posouzení možnosti uložení mírnějších opatření je dostatečně odůvodněné a není nijak paušalizované, žalovaný zde přihlédl k výše uvedeným individuálním aspektům případu žalobce. K tomu soud doplňuje, že žalobce je osobou, která v ČR i na území států Evropské unie opakovaně porušuje právní předpisy a dopouští se trestné činnosti, nemá v ČR žádné osobní ani jiné vazby.

29. Žalovanému nelze vytýkat, že vycházel z neúplně či nesprávně zjištěného skutkového stavu, žalovaný naopak vyšel z konkrétních informací, které ve správním řízení při podání vysvětlení uvedl sám žalobce, a tyto v napadeném rozhodnutí náležitě zohlednil. Žalovaný tak v souladu se shora uvedenou judikaturou zhodnotil osobní, majetkové a rodinné poměry cizince, charakter porušení povinností souvisejících s vyhošťovacím řízením, jeho dosavadní chování a respektování veřejnoprávních povinností stanovených ČR nebo jinými státy EU (včetně charakteru porušení těchto povinností ze strany cizince). Na základě toho nepovažoval za očekávatelné, že by žalobce řádně plnil povinnosti mu uložené. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že za této situace uložení zvláštních opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců nepřicházelo v úvahu, nebyla splněna ani subjektivní, ani objektivní složka, byla zde dána důvodná obava, že by uložení zvláštního opatření byl ohrožen výkon vycestování žalobce. Z výše uvedeného je zřejmé, že v daném případě nebyly v jejich souhrnu dány okolnosti, které by svědčily pro možnost uložení mírnějších opatření, uvedené nenavštěvovalo možné snaze žalobce spolupracovat s orgány České republiky a neohrozit výkon správního vyhoštění resp. vycestování. Žalobce pak neuvedl konkrétně, jaký podstatný aspekt dle jeho názoru žalovaný nezohlednil a jaké konkrétní opatření mu dle jeho názoru mohl žalovaný uložit. Námitka je tak nedůvodná.
30. Žalobce dále namítal, že doba, na kterou byl zajištěn, je nedostatečně odůvodněná. Žalovaný stanovil v napadeném rozhodnutí délku trvání zajištění na dobu 30 dnů, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu návratového rozhodnutí. Při stanovení doby zajištění žalovaný přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy ŘSCP jako příslušný orgán dle § 163 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčené státy, a komunikuje s domovským státem o vzetí zpět cizince, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 30 dnů. Dále odůvodnil délku zajištění s ohledem na prvotní zajištění dle zákona o pobytu cizinců (od 1. 7. 2024 do 11. 7. 2024), a navazující zajištění dle zákona o azylu, aby nepřesáhla dobu dle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tato doba v daném případě překročena nebyla, když celkem zajištění dle zákona o pobytu cizinců trvalo 41 dnů.

31. Žalovaný tak komplexně popsal postup, který je nutný k výkonu vycestování žalobce učinit, soud na tento popis v podrobnostech odkazuje. Stanovená doba je přitom též v souladu s § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, který stanovuje limity pro dobu zajištění cizince, a to na 180 dní. Soud má rovněž za to, že takto odůvodněná délka zajištění je zcela přezkoumatelná a přiměřená, a to s ohledem na kvalifikovaný odhad žalovaného doby potřebné k vyřízení všech nezbytných záležitostí popsaných výše. K tomu soud poznamenává, že se jedná o odhad budoucích nezbytných kroků, kdy žalovaný stěží může být z hlediska časové specifikace jednotlivých kroků konkrétnější. S ohledem na uvedené soud uzavírá, že zajištění bylo stanoveno na dobu v rámci zákonem stanoveného rozmezí, a zároveň na dobu nejnutnější s ohledem na kvalifikovaný a přezkoumatelným způsobem uvedený časový odhad kroků nezbytných k dosažení cíle zajištění, tj. vycestování žalobce. Žalobce ani neuvedl, v čem měla nepřiměřenost spočívat. I tato námitka je tak nedůvodná.
32. Lze shrnout, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i z předloženého správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, který má oporu ve spise, a soud nezjistil žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo nutné napadené rozhodnutí ve vztahu k rozsahu skutkových zjištění a z nich plynoucích právních závěrů hodnotit jako nezákonné. Své závěry pak žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně a přezkoumatelně odůvodnil, žádné vnitřní rozpory soud neshledal. Soud shledal, že všechny podmínky pro rozhodnutí o zajištění vyžadované ust. § 124b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců byly v případě žalobce naplněny, nebyly indikovány ani žádné překážky v realizovatelnosti vycestování žalobce, nebylo možné použít mírnějších opatření, přičemž použití daného institutu zajištění nebylo v případě žalobce nepřiměřené, stanovená délka zajištění nepřesahovala zákonné rozmezí a byla dostatečně odůvodněna.
33. S ohledem na výše uvedené závěry soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
34. Soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť o žalobě soud rozhodl bez zbytečného odkladu po obstarání podkladů nutných pro rozhodnutí, do 7 pracovních dnů od doručení správního spisu a zároveň ve lhůtě 30 dnů od podání žaloby ve smyslu § 73 odst. 4 s.ř.s., a to tak, že žaloba byla zamítnuta. Případný odkladný účinek přitom působí jen do skončení řízení před soudem. V této situaci by tedy již rozhodování o odkladném účinku žaloby bylo bezpředmětné (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2021 č.j. 1 Azs 95/2021-25).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

35. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. října 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně